

fordi Forslagene i saa Henseende fremkom delvis, eller fordi de, naar de fremkom som en samlet Plan, ikke vare tilfredsstillende, og man holdt stærkt paa sin egen Plan som den eneste saliggjørende. Jeg kan ikke deri se nogen alvorlig Bestræbelse efter at komme til Enighed. Efter det Udfald, som Forhandlingerne om disse Foranstaltninger i den sidste overordentlige Samling fik, var det Regjeringens, ligesom det ogsaa var min personlige Opfattelse, at det ikke kunde nytte igjen at fremkomme med Lovforslaget og paany at forelægge det saaledes, som man tidligere havde foreslaaet, og som det efter Regjeringens Opfattelse var rigtigt og hensigtsmæssigt; men det forekom da Regjeringen naturligt at gjøre et Forsøg paa, om man ikke kunde faae Repræsentationen bevæget til at bevilge de fornødne Midler til at træffe de Foranstaltninger, som for Dieblirket vare de mest paatrængende, og om hvilke man kunde sige, at der i Grunden var Enighed tilstede. Her gjælder ganske vist ikke, hvad der af den ærede Drøjsfører for Udvalget igaar blev udtalt om, at man maatte sige Nei til Foranstaltninger med Hensyn til Hæren, fordi man ikke vilde en partiel Revision af Hærløven. Her gjælder det nemlig kun om saadanne partielle Foranstaltninger, som maa anses for at være de mest paatrængende nødvendige, og for saa vidt der senere kom andre Forordninger til, kunde man jo altid sige Nei dertil; man bandt sig jo ikke i nogen Henseende ved Betragtelsen af disse Forslag for Fremtiden. Jeg havde Grund til at antage, at der var Enighed tilstede om disse Foranstaltninger mellem Regjeringen og Oppositionen her i Salen. Oppositionen anerkjendte ligesaa fuldt som Regjeringen Nøvendigheden af, at Flaaden blev forøget og Flaademateriellet udvidet; den har endog i sin Plan tilsyneladende foreslaaet Mere anvendt i den Rækning, end Regjeringen forlangte. Det andet Punkt, hvorom jeg maatte antage, at der var Enighed tilstede, var en Forøgelse af Søminemateriellet. Dette er altid af den Side af Salen bleven omfattet med stor Forkjærlighed; den Side af Salen har vidst at vurdere Betydningen af dette Forsvar, og derpaa gaar et af Forlangenderne ud i den her foreliggende Finantslov. Endelig komme vi til det tredje Punkt, nemlig Forstærkningen af Kjøbenhavns Søbefæstning. Jeg indrømmer, at dette Things Flertal i de senere Samlinger har nægtet Bevillingen dertil, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at man har bevilget Forstærkningen af eet Batteri, som er et Led af denne Forsvarslinie, nemlig Strickers Batteri. Til de øvrige Søforters Forstærkning har man derimod stadig nægtet Bevilling, medens man dog paa samme Tid har erklæret sig villig til at bevilge Bøjsø til Anskaffelse af flydende Forter. Nu er det vel sandt, at disse flydende Forter ifølge deres Natur skulde kunne anvendes andre Steder, men jeg tror, at denne

Forsventning meget let vil kunne blive skuffet, thi man vil vist have overordentlig stor Vanskelighed ved i rette Tid at transportere dem hen paa de Punkter, der muligvis ville blive angrebne. Søvedmeningen med disse flydende Forter, som i Tidernes Løb egentlig fra flydende Forter ere blevne til flydende Minestationer, er imidlertid den, at man skulde anvende dem til Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden, et Forsvar, der er — jeg gjentager det — nødvendigt, saa længe Flaadens eneste Station er ved Kjøbenhavn. Man er under Behandlingen af Marineministeriets Budget, § 23, i Betænkningen kommet ind paa den Udvikling, Artilleriet i den senere Tid har faaet, den Overvægt, som det tilsyneladende stadig erhverver sig over Pantseret, og man har derfor fundet det tilraadeligt at anbefale Regjeringen at gaa langsomt og forsigtigt tilværks med de nye Artillerianskaffelser; men netop naar man lægger en saadan Vægt paa Artilleriets Udvikling — den maa dog, om ikke have fundet sin Grændse, saa dog tilsidt finde den — synes det naturligt, at man samtidigt kommer bort fra de flydende Forter og bliver Tilhænger af de faste Forter. Har Artilleriet nemlig Overvægt over Pantseret, og er denne Overvægt stadig i Fremgang, er det lidet tilraadeligt at bygge flydende Forter, paa hvilke man ikke er i Stand til at hænge mere Pantser end det, hvortil de fra Begyndelsen af ere beregnede, medens man derimod ved faste Forter kan, forsaavidt det er nye Forter, man anlagger, give dem en Konstruktion, som er i Stand til at modstaa den artilleristiske Virksomhed, og forsaavidt man ikke skulde have naaet Maalet ved det første Anlæg, vil det være ulige lettere at forstærke disse Søforter end de tilsvarende flydende Forter eller Skibsfider. Dertil kommer, at Artilleriet kun vinder sin Overvægt over Pantseret ved en Stigen i de enkelte Pjecers Størrelse. Ogsaa her ville de flydende Forter lægge Hindringer i Veien for en Ombygning fra mindre tidsvarende Kanoner til mere tidsvarende, medens man ved faste Forter paa en ganske anden Maade har Pladsen til sin Raadighed, saaledes at man der med Lethed vil være i Stand til at gaa til en Bestykning med svære Pjecer. Alt dette, synes mig, maa gjøre Flertallet villigt til at gaa ind paa en Forstærkning af de nuværende Søforter. Jeg veed meget vel, at der i denne Sal er fremkommet Uttringer om, at de nuværende Søforter ere aldeles utilfredsstillende; jeg erindrer ikke, om det er i denne Sal, eller om det er udenfor Salen, at den Uttring er fremkommen, at vore nuværende Søforter egentlig kun egne sig til Oplagspladser for Handelen eller til Forhjeltesanstalter, men det er en stor Feiltagelse. Derfor som der nu skulde være Spørgsmaal om at anlægge disse Forter, vilde man ganske vist for flere af dem have valgt en mere fremstødt Beliggenhed; men man har dem nu engang, og man vil være i Stand til at sætte dem i en saadan Forsvars-